

Kr. Ministeren fremhævede, at denne Besparelse var i Stand til at forrente Udgiften ved Broanlægget paa en rimelig Maade. Det daværende — og ogsaa nuværende — Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) beregnede Besparelsen til 300,000 Kr., idet han i øvrigt talte varmt for Lille Bælts-Broen, og senere kom Indenrigsministeren ved forskellige Beregninger til det Resultat, at Besparelsen i Virkeligheden vilde blive 400,000 Kr. Jeg vil da sige, at naar Forholdene den Gang, altsaa 1899, vare saaledes, hvor meget mere er der da ikke Anledning til at gøre opmærksom paa dette Forhold nu. Der er gaaet over 10 Aar siden, Trafikken mellem Strib og Fredericia og som Følge deraf Færgeudgifterne i det hele ere stegne meget stærkt i Løbet af de 10 Aar, og det er den almindelige Mening indenfor Statsbaneadministrationen, at hvis der ikke bliver foretaget noget ekstraordinært, med andre Ord, hvis man ikke i Løbet af kort Tid kommer til Opførelse af Broen, kan man risikere, at man en skønne Dag bogstavelig talt kører fast med den nuværende Færgeforbindelse mellem Strib og Fredericia.

Naar jeg derfor vil anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag, er det i Haab om, at vi, naar vi nu skulle ind paa Anlæg af saadanne store Broer, snarest muligt maa faa fat paa Overvejelserne angaaende en Bro over Lille Bælt, saavel af Hensyn til den indenlandske og udenlandske Trafik som ogsaa af rent økonomiske Grunde, da Driften selvfølgelig vil blive betydelig billigere med en Bro, end den er i Øjeblikket. Jeg vil da sige, at det forekommer mig, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) i Virkeligheden vilde gavne Jylland mest ved at sige: Nuvel, lad os tage Masnedøbroen, da det ikke kan være anderledes, og økonomiske Hensyn tale derfor, og lad os derefter hurtigst muligt se at faa fat paa Planen angaaende Anlægget af en Bro mellem Fyn og Jylland. Og jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister inden ret lang Tid at faa udarbejdet nye Planer og foretaget nye Overvejelser angaaende Broen mellem Fyn og Jylland. Jeg synes, det ærede Medlem for Horsens Landkreds burde hjælpe os dermed. Som en god Jyde maa han være interesseret i, at Forbindelsen her fra Hovedstaden over Fyn til Jylland bliver saa let og bekvem som muligt, og jeg kan ikke indse, at han i Virkeligheden kan have noget reelt at

indvende mod et saadant Broanlæg. Jeg ved nok, det ærede Medlem nærer en ulykkelig Kærlighed til Routen Refsnæs—Hou, men jeg tror, han snarest muligt bør opgive Haabet om overhovedet at faa denne Route gennemført. Den er ikke mulig hverken i den ene eller den anden Henseende. Det er derimod ved det foreliggende Lovforslag med dets Bemærkninger og ved de Oplysninger, vi i det hele have faaet, godtgjort, at det er forsvarligt i finansiel Henseende at bygge Broen ved Masnedø, og der er heller ikke Tvivl om, at det ogsaa vil være finansielt forsvarligt at bygge Broen over Lille Bælt. Og naar der under disse Forhold, hvad jeg anser for givet, ikke kan være Tale om at lave nye Færgelejer i Jylland ovre ved Hou og nye Færgelejer med Jernbane ude paa Refsnæs, synes jeg, det ærede Medlem nu resolut burde stille sig paa Standpunktet: Masnedøbroen for derfra hurtigst muligt at kunne avancere til Broen over Lille Bælt.

Endnu vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister angaaende den projekterede Bro. Jeg vil spørge Ministeren, om det overhovedet er nødvendigt at faa Dobbeltspor over denne Bro. Ifølge de Oplysninger, der ledsage Lovforslaget, vilde man spare omtrent 20 pCt. ved Opførelse af Bropillerne, naar der ikke skal være Plads til senere Anlæg af et nyt Spor. Jeg vil spørge, om det overhovedet kan tænkes, at man nogen Sinde faar Brug for to Spor over en saadan Bro. Man behøver ikke at lægge to Spor af Hensyn til, at hvis det ene Spor bliver beskadiget, har man det andet, for hvis overhovedet Broen bliver beskadiget, gaa begge Sporene rabundus, og saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor der skal være Dobbeltspor over en saadan Bro. Hvis det skulde træffe sig, at der kom to Tog til Broen i modgaaende Retning, gælder det kun om faa Minutter, inden begge Togene kunne være passerede. Det drejer sig om saa kort en Tid, nogle faa Minutter, at jeg ikke kan forstaa, hvorledes det kan være nødvendigt her at lave Dobbeltspor. Kan der spares betydelige Summer ved at undgaa det, synes jeg, man burde gøre det. Jeg kan af disse Grunde heller ikke tænke mig, at Dobbeltsporet skulde blive nødvendigt for den Muligheds Skyld, som Ministeren en Dag omtalte, at man om 100 eller 50 Aar vilde have et nyt Spor over Broen, hvorfor man altsaa nu skulde afholde disse Udgifter, for jeg kan lige